

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Jeg sad såmænd og fik helt ondt af hr. Qvist Jørgensen for hans meget ubehjælpsomme måde at bortforklare på, at dengang man sad i regering, ville man meget gerne spare på disse udgifter, mens der nu, hvor man sidder i opposition, ikke er grænser for, hvor meget man vil spendere. Man starter ganske vist med en enkelt medicingruppe, og hr. Qvist Jørgensen siger, at forslaget sandelig er begrænset til denne, men jeg vil da gerne oplyse, at det i bemærkningerne til forslaget udtrykkeligt står anført, at i forbindelse med beslutningsforslagets gennemførelse bør det overvejes, om andre præparater skal være berettiget til 100 pct. tilskud fra det offentlige. Så kom ikke og sig andet, end at dette er den første lille spæde begyndelse! Man agter sandelig at gå videre.

Men når jeg sad og fik lidt ondt af hr. Qvist Jørgensen, var det, fordi han prøvede at begrunde det, at man nu fremsatte forslaget igen, med, at prisstigningerne på dette område havde været så eksorbitante, nemlig ca. 300 pct. på 6 år. Jeg vil gerne oplyse, at der i denne prisstigning – går jeg ud fra – fra hr. Qvist Jørgensens side indgår, at indholdet af internationale enheder pr. milliliter insulin i samme periode – og det er jo ikke uvæsentligt – er steget fra 40 til 100; det vil sige, at insulinen er blevet 2½ gang stærkere, og der skal derfor bruges en tilsvarende mindre dosis i forhold til tidligere.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at man nu anvender humaninsulin, som er en bedre form for insulin, og ligeledes vil jeg gøre opmærksom på, at man tidligere solgte insulin med nedsat apoteksavance. Man kan derfor ikke sådan uden videre sammenligne prisniveauet, og Sundhedsstyrelsen har anslået, at den reelle prisstigning, vel at mærke over de seneste 6 år, har været på højst 100 pct., altså en fordobling.

Må jeg også tilføje, da hr. Qvist Jørgensen var inde på, hvad det yderligere apparatur, som insulinpatienter skal benytte sig af, koster, at der pr. 1. januar 1988 er indført en regel om, at der i henhold til bistandslovens § 58 kan ydes 50 pct. tilskud til diabetikerens udgift til bl.a. disse omtalte nåle og sticks og ligeledes til elektroniske apparater til måling af blodsukker. Udgifterne er ganske vist fortsat store, men dog ikke overmåde store i forhold til mange andre gruppers udgifter. Jeg kan f.eks. oplyse, at Niels Stensens Hospital, som jo har meget

check på disse ting, har oplyst, at en diabetespatient med et gennemsnitligt insulinforbrug til dette vil have en egenudgift på ca. 920 kr. om året.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Når jeg ikke gjorde så meget ud af det, som ministeren var inde på nu vedrørende enheder, det stærkere præparat, overgangen fra én form for insulin til en anden, er det ikke, fordi dette er mig ubekendt, tværtimod, men jeg havde egentlig en forventning om, at det måske var noget af det, vi kunne kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet og få nogle forklaringer på; det var altså ikke, fordi jeg ville fortrænge det eller noget i den retning.

Jeg glemte én ting før, og den kan jeg jo så måske slutte af med nu: når vi gennemfører dette forslag, kommer vi på linje med en lang række af de lande i Europa, vi plejer at sammenligne os med, og det er da helt flot.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en undersøgelseskommission i forbindelse med nedstyrningen af det amerikanske bombe-fly ved Thule.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.
(Fremsat 26/1 88).

Forslaget sattes til forhandling.